

РЕШЕНИЕ

№ 5191

гр. София, 03.08.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 34 състав,
в публично заседание на 12.07.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Георги Тафров

при участието на секретаря Мая Миланова, като разгледа дело номер **7196** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 и следващите от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).
Образувано е по жалба от Г. Г. Г., ЕГН [ЕГН], с адрес: [населено място], ж. к. „Н. П”, [жилищен адрес]вх.,„Ж“.ет.04,ап.164 и електронен адрес:[електронна поща], срещу Ревизионен акт /РА/ №Р-22221320003179-091-001 от 09.03.2021 г., издаден от Г. И. М. – орган, възложил ревизията, и Ю. С. Т.-С. – ръководител на ревизията, потвърден с Решение № 849/03.06.2021 г. на и. д. Директор на дирекция "ОДОП" С. при ЦУ на НАП, с който са му установени задължения по Закона за данъците върху доходите на физическите лица /ЗДДФЛ/ за данък върху годишната данъчна основа по чл. 17 от ЗДДФЛ в общ размер на 4 722,18 лв. и лихви в общ размер на 2 050,98 лв. за периодите 2014 г., 2015 г., 2016 г. и 2017 г. Жалбоподателят оспорва РА като незаконосъобразен, необоснован, недоказан и издаден в нарушение на процесуалния и материалния закон. Намира, че в хода на ревизията са неправилно са изчислени наличностите в началото на ревизирия период, необосновано част от доказателствата за получени средства за игнорирани, неправилно и еднозначно са интерпретирани данните за извършени разходи. Излага още, че не е спазена предвидената в чл. 122 от ДОПК процедура за извършване на ревизия при особени случаи, като не е установено по реда на ДОПК, че деклариранияте или получените приходи, доходи, източници на формиране на собствения капитал или на безвъзмездно финансиране на стопанската дейност не съответстват на имущественото и финансовото състояние на жалбоподателя за ревизирия период.

В съдебно заседание жалбоподателя,редовно уведомен не се явява и не се представлява.

Ответника-Директора на дирекция "ОДОП" С. при ЦУ на НАП се представлява от юрк. К., който моли да се отхвърли жалбата и се потвърди РА, като правилен и законосъобразен.Претендира юрисконсулско възнаграждение.

Съдът,след съвкупна преценка на събраните по делото доказателства и доводите на страните, намира за установено от фактическа страна следното:

Производството по съставянето на процесния РА е започнало с издаване и връчване на ЗВР №Р-22221320003179-020-001 от 02.06.2020 г., издадена от Г. И. М., оправомощен със Заповед №РД-01-128/18.02.2020 г. на директора на ТД на НАП С. да изпълнява функциите на компетентен орган по чл. 112, ал. 2, т. 1 от ДОПК и чл. 119, ал. 2 от ДОПК.

Връчена е на адресата и ревизиран субект Г. Г. Г. по електронен път на 18.06.2020. По реда на чл. 113, ал. 3 във връзка с чл. 114, ал. 2 от ДОПК първоначалната заповед е изменена със Заповеди №Р-22221320003179-020-002 от 16.09.2020 г. и №Р-22221320003179-020-003 от 15.10.2020., като е определен нов краен срок за приключване на ревизията до 18.11.2020 г.

За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад /РД/ №Р-22221320003179-092-01 от 24.11.2020 г., връчен по електронен път на 26.11.2020 г. В срока и на основание чл. 117, ал. 5 от ДОПК е подадено писмено възражение срещу констатациите в РД, в което е направено възражение за изтекла погасителна давност на предложените за установяване задължения. Възражението е прието за неоснователно.

Ревизията приключва с РА №Р-22221310003179-091-001/09.03.2021 г., издаден от Г. И. М., на длъжност началник сектор „Ревизии“ при ТД на НАП С., – орган, възложил ревизията, и Ю. С. Т.-С.,на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП С. – ръководител на ревизията. РА е връчен по електронен път на 15.03.2021г.

От фактическа страна в хода на ревизията е установено, че жалбоподателят не е представил доказателства за регистрацията му като земеделски производител.

Констатирано е, че от 19.11.2014 г. ревизираното лице е било назначено по трудово правоотношение от [фирма], ЕИК[ЕИК] на длъжност „ръководител горско стопанство“, като трудовият договор е прекратен на 24.06.2016 г.

За периода от м. 07.2013 г. до м. 01.2014 г. за ревизираното лице са подавани данни с декларация обр. 1 с код за вид осигурен 10 - „Договор за управление“ с осигурител [фирма], ЕИК[ЕИК], а за периода от м. 02.2014 г. до м. 03.2017 г. от същото дружество са подавани декларации с код за вид осигурен 01 - за лица, заети по трудови правоотношения.Жалбоподателят не е регистриран по ЗДДС.

По данни от информационната система на НАП и справка в Търговски регистър към Агенцията по вписвания, органите по приходите са установили, че през ревизирия период жалбоподателят е съдружник и/или управител в [фирма], ЕИК[ЕИК] и [фирма], ЕИК[ЕИК].

По данни от информационната система на НАП, през ревизирия период за лицето не са подавани справки по чл. 73 от ЗДДФЛ за изплатени суми по извън трудови правоотношения.

В хода на ревизията са предприети редица процесуални действия, подробно описани в констативната част на РД, който, по силата на чл. 120, ал. 2 от ДОПК, е неразделна част от издадения РА.

С цел установяването на факти и обстоятелства от значение за коректното определяне на данъчните задължения на лицето и на основание чл. 37, ал. 3, чл. 53 и чл. 56, ал. 1 от ДОПК лично на ревизираното лице е връчено Искане за представяне на документи и писмени обяснения от задължено лице /ИПДПОЗЛ/ №Р-22221320003179-040-001 от 30.06.2020 г. на 15.10.2020 г. В отговор не са представени документи.

С Протокол №Р-22221320003179-П.-001/14.09.2020 г. са присъединени документи от извършената проверка на жалбоподателя за съпоставка на имуществото и доходите за периода от 01.01.2013 г. до 31.12.2017 г., приключила с Протокол №ПФ-22221319001060-073-001 от 02.06.2020 г.

С Протокол №1650886 от 17.11.2020 г. е присъединен Протокол №ПФ-03002519001076-073001 от 05.06.2020 г. от извършена проверка за съпоставка на доходи и имущество на съпругата на ревизираното лице - Н. И. К..

На основание чл. 37, ал. 5 от ДОПК са изпратени искания за представяне на документи, данни, сведения, книжа до лица, държавни и общински органи до 29 лицензирани търговски банки, като получените отговори са подробно описани в РД.

На основание чл. 57 от ДОПК са поискани писмени обяснения от трети лица, а именно от Държавен фонд „Земеделие“ /ДФЗ/, Р. Б., Д. И. П., както и от И. С. П.. В отговор са предоставени доказателства от ДФЗ, от И. С. П. и от Д. И. П..

Изготвено е Уведомление по чл. 124, ал. 1 от ДОПК №Р-22221320003179-113-001 от 14.09.2020 г., връчено на Г. Г. на 15.10.2020 г., с което е уведомен, че основата за облагане с данък върху годишната данъчна основа по чл. 17 от ЗДДФЛ за периодите от 01.01.2014 г. до 31.12.2017 г. ще бъде определена по реда на чл. 122 - 124а от ДОПК. Изготвено е Уведомление по чл. 17, ал. 1, т. 2 от ДОПК №Р-22221320003179-139-001 от 14.09.2020 г., връчено лично на лицето на 15.10.2020 г.

В хода на ревизията е установено, че през процесните периоди по банковите сметки на жалбоподателя са постъпвали суми, както следва: през м. 10.2014 г. в размер на 4 550,00 лв. с предмет „захранване на сметка“ и в размер на 2 260,00 лв. с предмет „покупка на дърва“ от Р. Б.; на 06.02.2017 г. са постъпили суми в размер на 650,00 лв. с предмет „захранване на сметка“ от Д. И. П. и на 20.07.2016 г. в размер на 2 950,00 лв. с основание „захранване“ от И. С. П..

В хода на ревизията от жалбоподателя не е предоставена информация за причината за захранване на личната му банкова сметка от посочените физически лица. Не е установен произходът на тези средства – дали са получени заеми, приходи за извършени услуги или продадени стоки/вещи, имущество/ и др.

Съгласно писмени обяснения, дадени от Г. Г., същият е предоставил парични заеми на гореописаните лица /без да е конкретизирано кога, по какъв начин и в какъв размер/ и постъпилите по банковата сметка преводи представляват върнатите суми, като не ангажира доказателства в тази посока.

На лицата са извършени проверки, при които същите не са представили каквито и да било документи, доказващи че постъпилите в сметките на ревизираното лице суми, представляват връщане на заемните средства. Относно Д. И. П. са представени писмени обяснения, в които същата посочва, че не е предоставяла парични средства на жалбоподателя.

Съгласно данни от приобщения Протокол от извършена проверка на Н. И. К., тя е декларирала, че получените суми по нейната банкова сметка в [фирма] през 2015 г. от И. И. в размер на 7 401,00 лв. са по разпореждане на нейния съпруг. От И. И. в хода

на извършената му проверка са представени писмени обяснения, които е посочено, че преведената сума в общ размер на 7 401,00 лв. на Н. К. е била предназначена за съпруга ѝ Г. Г.. Извършените плащания са във връзка със закупуване на дърва.

Във връзка с горното, органите по приходите са приели, че спорните суми, постъпвали в сметката на Г. Г. Г. от гореописаните физически лица, представляват „доходи от други източници“ по смисъла на чл. 35, ал. 6 от ЗДДФЛ.

В хода на ревизията е установено, че жалбоподателят е получавал доходи от субсидии от ДФЗ. Съгласно представените документи от ДФЗ е посочено, че лицето е бенефициент на ДФ „Земеделие“ по схемите и мерките на „Директни плащания“ за кампании 2010 г., 2011 г., 2012 г., 2013 г. и 2014 г. За ревизирания период от 01.01.2014 г. до 31.12.2017 г. лицето е получило финансово подпомагане по схемите за „Директни плащания за площ“, съгласно справка от СЕБРА. Сумите са постъпвали по банковата сметка на жалбоподателя в [фирма], и са в размер както следва: за 2014 г. общо в размер на 781,75 лв. и за 2015 г. общо в размер на 1172,95 лв.

Във връзка с горното органите по приходите са приели, че получените субсидии през 2014 г. и 2015 г., представляват облагаем доход по смисъла на чл. 35, т. 6 от ЗДДФЛ, и като такива подлежат на облагане за целите на ЗДДФЛ.

За целите на ревизията е изготвена справка за съпоставка между законно придобитите доходи и наличното имущество на ревизираното лице и разходите му за издръжка през проверяваните периоди. Съгласно данните от извършената съпоставка между декларираните придобити доходи и наличното имущество на ревизираното лице и разходите му за периодите 2014 г. и 2015 г. не е установено превишение на разходите над доходите. За 2016 г. е установено превишение на разходите над доходите общо в размер на 24 297,01 лв., а за 2017 г. в размер на 3 159,03 лв.

Констатирано е, че жалбоподателят не е подал годишни данъчни декларации по чл. 50 от ЗДДФЛ за ревизираните периоди.

При извършена съпоставка между действително получените доходи и извършените разходи за 2016 г. е установено, че жалбоподателят е получил доходи от трудови правоотношения в размер на 2 273,31 лв., доходи от продажба на дърва, произтичащи от получените суми по банковите сметки на лицето, подробно описани по-горе в решението в размер на 2 950,00 лв. В разходната част на изготвената съпоставка са отразени разходи за придобиване на недвижимо имущество в размер на 20 212,40 лв., съгласно данните от Имотния регистър за вписани покупки на земи и поземлени имоти от жалбоподателя, разходи за направени дялови вноски в дружеството [фирма] в размер на 2 000,00 лв., разходи за направени погасителни вноски по договор за кредит отпуснат на 15.02.2012 г. от [фирма] /10 000,00 евро/, в размер на 3 428,00 лв., разходи за платени данъци и здравно-осигурителни вноски, съгласно получената информация от община „П.“ в размер на 502,77 лв., разходи за телефон и получени стоки и услуги, съгласно подадените данни от регистрирани по ЗДДС лица в размер на 3 371,40 лв. Установена е крайна разполагаема сума по банковите сметки в размер на 5,75 лв. В резултат на описаното е установено превишение на разходите над доходите в размер на 24 297,01 лв.

При извършена съпоставка между действително получените доходи и извършените разходи за 2017 г. е установено, че Г. Г. е получил доходи от трудови правоотношения в размер на 1 431,32 лв., доходи от продажба на дърва, произтичащи от получените суми по банковите сметки на лицето, подробно описани по-горе в решението в размер на 650,00 лв. В разходната част на изготвената съпоставка са описани разходи за

направени погасителни вноски по договор за кредит отпуснат на 15.02.2012 г. от [фирма] /10 000,00 евро/, в размер на 3 106,49 лв., разходи за телефон и получени стоки и услуги, съгласно подадените данни от регистрирани по ЗДДС лица в размер на 2 139,60 лв. Установена е крайна разполагаема сума по банкови сметки в размер на 0,01 лв. и начална разполагаема сума в размер на 5,75 лв. В резултат на описаното е установено превишение на разходите над доходите в размер на 3 159,03 лв.

Органите по приходите са формирали данъчна основа за облагане за 2016 г. и 2017 г. по чл. 122 от ДОПК.

За 2016 г. данъчната основа за облагане по чл. 122 от ДОПК е определена като сума от установеното превишение на разходите над доходите в размер на 24 297,01 лв. и общата сума на постъпилите плащания от посочените по-горе физически лица за покупка на дърва в размер на 2 950,00 лв. Определена е данъчна основа в размер на 27 247,01 лв. и е начислен данък по чл. 48 от ЗДДФЛ при ставка 10% в размер на 2 724,70 лв. и са определени лихви в размер на 1 066,50 лв.

За 2017 г. данъчната основа за облагане по чл. 122 от ДОПК е определена като сума от установеното превишение на разходите над доходите в размер на 3 159,03 лв. и общата сума на постъпилите плащания от посочените по-горе физически лица за покупка на дърва в размер на 650,00 лв. Определена е данъчна основа в размер на 3809,03 лв. и е начислен данък по чл. 48 от ЗДДФЛ при ставка 10% в размер на 380,90 лв. и са определени лихви в размер на 110,47 лв.

За периодите 2014 г. и 2015 г. данъчна основа за облагане е определена по общия ред на ЗДДФЛ.

За 2014 г. данъчната основа за облагане по чл. 48 от ЗДДФЛ в размер на 7 591,75 лв. е формирана като сума от получената субсидия от ДФЗ в размер на 781,75 лв. и общата сума на постъпилите плащания от посочените по-горе физически лица за покупка на дърва в размер на 6 810,00 лв. Посочените доходи, включително и от субсидии, е прието, че представляват доходи от други източници по смисъла на чл. 35, т. 6 от ЗДДФЛ. Определен е дължим данък в размер на 759,18 лв. при 10% данъчна ставка и лихви в размер на 451,45 лв.

За 2015 г. данъчната основа за облагане по чл. 48 от ЗДДФЛ в размер на 8 573,95 лв. е формирана като сума от получената субсидия от ДФЗ в размер на 1 172,95 лв. и общата сума на постъпилите плащания от посочените по-горе физически лица за покупка на дърва в размер на 7 401,00 лв. Както се посочи по-горе в решението посочените доходи, включително и от субсидии са приети, че представляват доходи от други източници по смисъла на чл. 35, т. 6 от ЗДДФЛ. Определен е дължим данък в размер на 857,40 лв. при 10% данъчна ставка и лихви в размер на 422,56 лв.

За резултатите от ревизията е съставен ревизионен доклад (РД) №Р-22221320003179-092-01 от 24.11.2020 г., връчен по електронен път на 26.11.2020 г. В срока и на основание чл. 117, ал. 5 от ДОПК е подадено писмено възражение срещу констатациите в РД, в което е направено възражение за изтекла погасителна давност на предложените за установяване задължения. Възражението е прието за неоснователно. Ревизията приключва с РА №Р-22221310003179-091-001/09.03.2021 г., издаден от Г. И. М., на длъжност началник сектор „Ревизии“ при ТД на НАП С., – орган, възложил ревизията, и Ю. С. Т.-С., на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП С. – ръководител на ревизията. РА е връчен по електронен път на 15.03.2021 г.

РА е оспорен с жалба вх. №94-Г-157/29.03.2021г. по регистъра на ТД на НАП С. и вх.

№23-22-611/06.04.2021 г. по регистъра на дирекция ОДОП С. и потвърден с Решение № 849/03.06.2021г. на и. д. Директор на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ С. при Централно управление на Национална агенция по приходите. С решението са обсъдени възраженията на ревизираното лице, като същите отново са приети за неоснователни, а констатациите на органите по приходите – за правилни и обосновани. За да потвърди РА, решаващият орган изцяло е възприел мотивите на ревизиращият екип, като е посочил, че правилно органите по приходите са приели, че е налице основание за извършване на ревизията по реда на чл. 122 от ДОПК. Съгласно разпоредбата на чл. 122 ал. 2 от ДОПК при определянето на данъчната основа от страна на ревизиращите длъжностни лица следва да бъдат отчетени редица обстоятелства, включително визираните в т. 4 документи, ако такива са налични. Законодателят изрично е предвидил, че се вземат предвид, ако са относими към съответното лице, само два вида документи - официални и документи с достоверни данни. В хода на ревизията не са представени доказателства за произхода на установено превишение на разходите над доходите и ревизиращият екип е приел, че от това следва обоснован извод, че жалбоподателят не е представил доказателства на базата на които да бъде формиран друг извод, противопоставим на констатираното от органите по приходите.

С определението за насрочване на делото, съдът е разпределил доказателствената тежест между страните. На оспорващия е указано на основание чл.154, ал.1 ГПК вр. § 2 от ДР на ДОПК, че е негова тежестта да установи по делото всички твърдени в жалбата факти, на които основава искането си за отмяна на №Р-2222132003179-091-001/09.03.2021г. А на ответника, че съгласно чл.170, ал.1 АПК вр. § 2 от ДР на ДОПК трябва да докаже по делото съществуването на фактическите основания, посочени в обжалвания РА и законовите изисквания при издаването му.

В хода на съдебното обжалване са приобщени материалите, събрани в хода на ревизията.

Съдът, като обсъди събраните по делото доказателства във връзка с направените в жалбата оплаквания, доводите и становищата на страните и като извърши цялостна проверка на законосъобразността и обосноваността на оспорения ревизионен акт намира за установено следното:

Жалбата е процесуално допустима, като подадена в предвидения в чл. 156, ал. 1 от ДОПК срок, срещу Ревизионен акт, обжалван изцяло в предвидения за това срок пред компетентния в приходната администрация орган, който с решението си го е потвърдил изцяло.

Съдът, като прецени доказателствения материал по делото, както и валидността, законосъобразността и обосноваността на обжалвания Ревизионен акт с оглед основанията, визирани в разпоредбата на чл. 160, ал. 2 от ДОПК, счита жалбата за неоснователна.

Ревизията е възложена от надлежно упълномощен с правата по чл. 112, ал. 1 и чл. 113, ал. 3 от ДОПК орган по приходите, видно от приложените по делото Заповед №РД-01-818/10.05.2019 г., издадена на основание чл. 11, ал. 3 от ЗНАП, във вр. с чл. 112, ал. 2, т. 1 от ДОПК от и.д. Директор на ТД на НАП С. и Заповед №РД-01-128/18.02.2020 г., издадена на основание чл. 11, ал. 3 от ЗНАП, във вр. с чл. 112, ал. 2, т. 1 от ДОПК от Директора на ТД на НАП С., с която на органа, издал Заповед за възлагане на ревизия

№Р-22221320003179-020-001/02.06.2020 г. (Г. М., на длъжност Началник сектор „Ревизии“), са били делегирани надлежни правомощия за това.

Ревизионен доклад №Р-22221320003179-092-01 е съставен от определения със ЗВР екип от ревизори на 24.11.2020 г., при спазване предвидения в чл. 117 от ДОПК 14-дневен срок. Ревизионният доклад има предписаното в чл. 117, ал. 2 от ДОПК съдържание. В съответствие с изискването на чл. 117, ал. 4 и ал. 5 от ДОПК, Ревизионният доклад е връчен на ревизираното лице по електронен път на 26.11.2020 г. и на същото е предоставена възможност да направи писмено възражение, каквото е депозирано.

Процесният Ревизионен акт е издаден от органа, възложил ревизията, и ръководителя на ревизията, на 09.03.2021 г., като е в писмена форма и с определеното в чл. 120, ал. 1 от ДОПК съдържание.

Д. субект е обжалвал Ревизионния акт по реда на Глава осемнадесета от ДОПК пред Директора на Дирекция "ОДОП" – С. към Централно управление на НАП, който при спазване на срока по чл. 155, ал. 1 от ДОПК (60-дневен от изтичането на 7-дневен срок от получаването на жалба с вх. № 23-22-611/06.04.2021 г.) се е произнесъл с Решение № 849/03.06.2021 г., с което изцяло е потвърдил Ревизионния акт.

Поради изложеното съдът приема, че оспореният административен акт е постановен от надлежно снабден с правомощията за това материално компетентен административен орган, при спазване установената процедура, и властническото волеизявление е обективизирано в изискваната от закона форма. Не се установява в хода на ревизионното производство да са допуснати нарушения на процесуалните разпоредби по издаването на Ревизионния акт, както и не са налице основания за нищожност на същия.

Във връзка с твърденията за неоснователност на провеждането на ревизия по особения ред, съдът намира същите за неоснователни. Съгласно чл.124 ал. 2 от ДОПК в производството по обжалването на ревизионния акт при извършена ревизия по реда на чл.122 ДОПК, фактическите констатации в него се смятат за верни до доказване на противното, когато наличието на основанията по чл. 122, ал. 1 е подкрепено със събраните доказателства. Така установената презумпция за вярност на фактическите констатации е оборима и доказателствената тежест за това носи жалбоподателят. Следователно в производството по съдебно обжалване на РА издаден по реда на чл. 122 ДОПК, в тежест на органите по приходите е да установят основанията за извършване на ревизия при особени случаи, както и спазването на императивния процесуален ред за това, а в тежест на жалбоподателя е да установи при условията на пълно и насрещно доказване твърдяните от него факти и обстоятелства, с които се опровергават фактическите констатации в акта. За да се приложи обаче презумпцията по чл. 124, ал.2 от ДОПК, фактическите констатации на които се позовават органите по приходите следва да са подкрепени от надлежни доказателства, в противен случай тежестта за опровергаването им не може да се възлага на ревизирания субект. Основанията за извършване на ревизия по особения ред са изрично изброени от закона в разпоредбата на чл. 122, ал. 1, т. 1 – 8 от ДОПК.

В конкретния случай, по делото са безспорно установени основанията за преминаване към ревизия по особения ред. Определянето на данъчната

основа за облагане с данъци, както и размера на последните са нормативно установени и следва да се прилагат точно. По същество, жалбоподателят не навежда твърдения, с които оспорва установените обстоятелства по чл. 122, ал. 1 от ревизиращите органи, жалбата е бланкетна.

На основание чл. 124, ал. 1 от ДОПК на задълженото лице Г. Г. е изпратено Уведомление №Р-22221320003179-113-001 от 14.09.2020 г., връчено на лицето на 15.10.2020 г., с което същият е уведомен, че при извършването на ревизията е установено, че са налице данни за укрити приходи/доходи и, че за декларираните и/или получените приходи, доходи, източници на формиране на собствения капитал или на безвъзмездно финансиране на стопанската дейност на ревизираното лице не съответстват на имущественото и финансовото му състояние за ревизирания период, поради което основата за облагане с данък върху годишната данъчна основа по чл. 17 от ЗДДФЛ за периода от 01.01.2014 г. до 31.12.2017 г. и осигурителните вноски ще бъде определена по реда на чл. 122 – 124а от ДОПК. Съгласно разпоредбата на чл. 124, ал. 3 от ДОПК, след връчване на Уведомлението по чл. 124, ал. 1 от ДОПК, ревизираното лице е длъжно да декларира имуществото си, вида и размера на направените разходи, както и всички източници на доходи, приходи, източници на финансиране на собствения капитал или безвъзмездно финансиране и техния размер с декларация по образец, утвърден от изпълнителния директор на НАП. Законът презюмира наличие на подлежаща на облагане с данъци печалба или доход при наличие на обстоятелствата по чл. 123, ал. 1, т. 1 и т. 2 от ДОПК, а именно: т. 1 – стойността на имуществото на лицето явно съществено превишава размера на декларираните приходи, доходи, източници на формиране на собствения капитал или на безвъзмездно финансиране, получени от него; т. 2 – направените разходи от лицето и от свързаните с него лица по § 1, т. 3, буква "а" от допълнителните разпоредби явно и съществено превишават размера на декларираните получени средства.

Ревизираното лице е получавало суми по лични банкови сметки и по сметка на съпругата му, от физически лица с посочено основание за превода „покупка на дърва" и „захранване на сметка", по години както следва: 2014 г. – 6810,00лв; 2015 г. – 7401,00 лв; 2016 г. – 2950,00лв; 2017 г. – 650,00лв. В случая от жалбоподателя не е предоставена информация за причината за захранване на личната му банкова сметка от посочените физически лица. Не е установен произходът на тези средства. В представени писмени обяснения пред ревизиращите органи жалбоподателят твърди, че постъпилите по банковата сметка преводи представляват върнати суми по предоставени от него парични заеми на гореописаните лица, като не са ангажирани доказателства в тази посока. При извършените проверки на посочените лица, не представят каквито и да било документи, доказващи че постъпилите в сметките на ревизираното лице суми, представляват връщане на заемните средства. Настоящият съдебен състав напълно споделя направения от ревизионните органи анализ и достигнатото с него заключение, че не може по категоричен начин да се кредитира твърдението на жалбоподателят, че така получените суми са били преведени по банковата сметка във връзка с предоставени парични заеми на лицата. Както ревизираното лице, така и

гореописаните физически лица не са ангажирали доказателства и информация, за това кога и по какъв начин са предоставени заемите. Правилни са съображенията, че в случая са налице само твърдения, които обаче не са доказани документално, не съществуват каквито и да е писмени доказателства, липсват договори, разписки и др. документи удостоверяващи верността на дадените обяснения. Съгласно разпоредбата на чл. 35, т. 6 от ЗДДФЛ облагаемия доход е брунтата сума на облагаемите доходи, придобити през данъчната година от всички други източници, които не са изрично посочени в този закон и не са обложени с окончателни данъци по реда на този закон или с окончателни данъци по реда на ЗКПО. Съгласно чл. 12, ал. 1 от ЗДДФЛ облагаеми по този закон са доходите от всички източници, придобити от данъчно задълженото лице през съответната данъчна година, с изключение на доходите, които са необлагаеми по силата на закон. Императивното изискване на разпоредбата на чл. 35, т. 6 от ЗДДФЛ е доходът да е от източник, който не е изрично посочен в ЗДДФЛ, както е в настоящия случай. Органите по приходите не са установили други източници на доходи при Г. Г., изрично посочени в чл. 35, т. 1- 5 от ЗДДФЛ, като доказателства в подкрепа на твърденията за получени доходи от посочените източници не се представят и в съдебното производство.

Съпоставката от органите по приходите е извършена по години, въз основа на събраните доказателства, и с оглед на всички факти и обстоятелства, установени за периода, като данъчната основа за облагане за периодите 2014 г. и 2015 г. е формирана по общия ред на ЗДДФЛ, а за периодите 2016 г. и 2017 г. по чл. 122 от ДОПК. Изложените в жалбата твърдения на оспорвания, че от страна на органите на приходната администрация част от представените доказателства са игнорирани, а други неправилно интерпретирани, са неоснователни, тъй като видно от събраните по делото доказателства, при извършване на ревизията органът е събрал и обсъдил всички относими доказателства и обстоятелства. Не се установяват по делото обстоятелства или писмени доказателства, от значение за установяване на правнорелевантни факти, които да не са били предмет на преценка от ревизиращия орган. С оглед на така изложеното и при преценка на доказателствата по делото може да се направи извода, че при извършване на ревизията органите по приходите обективно са определили задълженията на Г. по ЗДДФЛ, като същите са подкрепени с доказателства събрани по реда и със способите на ДОПК.

Доколкото са изложени твърдения, че с ревизионният акт са начислени данъци върху доходи които не подлежат на облагане, безспорно се установява, че Г. Г. е получил финансово подпомагане по схемите за „Директни плащания за площ“ по програми на ДФЗ, съгласно справка от СЕБРА и сумите са постъпвали по банковата сметка на жалбоподателя в размер, както следва: за 2014 г. общо в размер на 781,75 лв. и за 2015 г. общо в размер на 1172,95 лв. За установените задължения на жалбоподателят за 2014 г. и 2015 г. е необходимо да се отбележи, че за ФЛ, които са регистрирани земеделски производители и тютюнопроизводители, но не са ЕТ и субсидията е свързана с производство на непреработени продукти от селско стопанство, облагането се извършва по реда на чл. 29, ал. 1, т. 1 от ЗДДФЛ,

като облагаемият доход (с изключение на този от декоративна растителност) при това положение се определя, като придобитите през годината доходи, в т. ч. и субсидии, свързани с тях, се намали с разходи в размер на 60 на сто. При условие, че ФЛ не влягат, съответно не са използвали получената субсидия за извършване на стопанска дейност или получената такава няма да я използват за извършване на стопанска дейност, облагаемият доход следва да се определи по реда на раздел VI на ЗДДФЛ – доходи от други източници, съгласно чл. 35, т. 6 от ЗДДФЛ, т. е. брутната сума на получената през данъчната година субсидия. Съгласно чл. 36 от ЗДДФЛ годишната данъчна основа се определя като облагаемият доход по чл. 35, придобит през годината, се намалява с вноските, които лицето е задължено да прави за своя сметка по реда на чл. 40 от ЗЗО. В случая жалбоподателят не представя никакви доказателства независимо от полученото искане от органите по приходите в хода на ревизионното производство относно вида на субсидиите и програмата, не представя доказателства и в настоящото производство. Безспорно е обстоятелството, че държавни помощи, субсидии и друго подпомагане от Европейския фонд за гарантиране на земеделието, от Европейския фонд за развитие на селските райони и от държавния бюджет, се включват в облагаемия доход по чл. 26 и чл. 29 от ЗДДФЛ и подлежат на облагане с данък. Този режим на облагане е въведен, считано от 01.01.2010 г. с отмяната на чл. 13, ал. 3 от ЗДДФЛ, според която не са се облагали с данък доходите от дейността на физическите лица, регистрирани като тютюнопроизводители и земеделски производители, включително извършващите дейност като еднолични търговци, за производство на непреработена растителна и животинска продукция, с изключение на доходите от производство на декоративна растителност. Правилно ревизиращият екип е приел, че това следва да бъде направено по реда на чл. 35, т. 6 от ЗДДФЛ. Субсидията може да се квалифицира като доход от други източници по смисъла на чл. 35, т. 6 от ЗДДФЛ когато е установено, че лицето не е развивало стопанската дейност, за която е предназначена субсидията или тя е използвана за негови лични нужди. Жалбоподателят не представя доказателства за извършване от него стопанска дейност. В конкретния случай, жалбоподателят не развива стопанска дейност и получените субсидии, се явяват облагаем доход и попадат в обхвата на чл. 35, т. 6 от ЗДДФЛ, където са включени всички други източници, които не са изрично посочени в този закон и не са обложени с окончателни данъци по реда на ЗДДФЛ или ЗКПО, и неговият размер е брутната сума на получената през данъчната година субсидия. Съдът счита, че ревизиращият орган правилно е приел, че получената от жалбоподателя субсидия през 2014 г. и 2015 г. е облагаем доход и следва да бъде подадена годишната данъчна декларация по чл. 50 от ЗДДФЛ, а доходът да бъде обложен с данъчна ставка 10%.

С цел установяването на факти и обстоятелства от значение за коректното определяне на данъчните задължения на жалбоподателя, ревизиращият орган е отправил Искане за представяне на документи и писмени обяснения от задължено лице /ИПДПОЗЛ/ №Р-22221320003179-040-001 от 30.06.2020 г. на 15.10.2020 г., лично връчено ревизираното лице, в отговор на което не са

представени документи./л.119-121/. Жалбоподателят не е представил доказателства, нито е декларирал притежавани парични средства, които да бъдат взети предвид при изготвената в хода на ревизията съпоставка между получени доходи и извършени разходи, поради което настоящият съдебен състав приема, че в съответствие със събраните в ревизионното производство доказателства ревизиращите органи правилно са определили началното салдо към 01.01.2014 г.

Предвид изложените съображения и наличните по делото доказателства, съдът намира, че Ревизионен акт №Р-22221320003179-091-001 от 09.03.2021 г., издаден от Г. И. М.–орган, възложил ревизията, и Ю. С. Т.-С.–ръководител на ревизията, потвърден с Решение №849/03.06.2021г. на и. д. Директор на дирекция "ОДОП" С. при ЦУ на НАП, с който са му установени задължения по ЗДДФЛ за данък върху годишната данъчна основа по чл. 17 от ЗДДФЛ в общ размер на 4 722,18 лв. и лихви в общ размер на 2 050,98 лв. за периодите 2014 г., 2015 г., 2016 г. и 2017 г., е законосъобразен акт, който не страда от визираните в жалбата пороци, и оспорването му следва да бъде отхвърлено като неоснователно.

Съобразно изхода на спора, основателно е своевременно направеното от страна на ответника искане за присъждане на разноски за осъщественото процесуално представителство. На основание чл. 161, ал. 1 от ДОПК, във връзка с чл. 8, ал. 1, т. 3 от Наредба № 1/09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, жалбоподателят следва да бъде осъден да заплати на ответника юрисконсултско възнаграждение в размер на 668.66 лв./шестстотин шестдесет и осем лева и 66 ст./.

Водим от изложеното и на основание чл. 160, ал. 1 от ДОПК, Административен съд София-град, Трето отделение, 34-ти състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Г. Г. Г., ЕГН [ЕГН], с адрес: [населено място], ж. к. „Н. II”, [жилищен адрес] вх. „Ж“. ет. 04, ап. 164, против Ревизионен акт № Р-22221320003179-091-001 от 09.03.2021 г., издаден от Г. И. М. – орган, възложил ревизията, и Ю. С. Т.-С. – ръководител на ревизията, потвърден с Решение № 849/03.06.2021г. на Директор на дирекция "ОДОП" С. при ЦУ на НАП.

ОСЪЖДА Г. Г. Г., ЕГН [ЕГН], с адрес: [населено място], ж. к. „Н. II”, [жилищен адрес] вх. „Ж“.ет.04,ап.164,да заплати на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика” – С. при ЦУ на НАП [населено място] сумата от 668.66 лв. / шестстотин шестдесет и осем лева и шестдесет и шест стотинки/, представляваща разноски за водене на делото пред настоящата инстанция.

Решението подлежи на касационно обжалване пред ВАС в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

съдия:

